

И огорчи се въ сърцето си.

„И разкая се Господъ, защото направи човеъка на земята, и огорчи се въ сърцето си.“ *)

Ще прочета две глави отъ Писанието: една отъ Стария, а друга отъ Новия Завѣтъ. Отъ Стария Завѣтъ ще взема 6 гл., 6 ст. отъ Битие: „И разкая се Господъ, защото направи човеъка на земята, и огорчи се въ сърцето си.“

Отъ Новия Завѣтъ ще взема 6 гл., 6 ст. отъ Посланието къмъ Ефесяните: „Не предъ очи само да работите като човеъкоугодници, но като раби Христови изпълнявайте отъ душа волята Божия.“

Между всички явления въ свѣта, както и въ природата, сѫществува известенъ паралелъ, известно съотношение. Дали хората забѣлязватъ това съотношение, то е другъ въпросъ, но сѫществува такова съотношение. Въ зависимостъ отъ това съотношение, сегашниятъ животъ на хората е резултатъ на тѣхното минало, а бѫдещиятъ животъ ще се яви като резултатъ на настоящия. Предъ очите на светията, който е завѣршилъ своето развитие, всички страдания, мѫжнотии и противоречия, които преживяватъ хората днесъ, сѫ ясни, както казватъ, като бѣлъ денъ. За онзи, който има очи и вижда ясно, тѣ сѫ като бѣлъ денъ; за онзи, който нѣма очи, тѣ сѫ като черенъ, тъменъ денъ. Светията, просвѣтениятъ живѣе едновременно и въ миналото, и въ настоящето, и въ бѫдещето. Той вижда и разбира връзката между всички явления. Нѣкои отъ явленията сѫ важни, като вѣрую, общо за всички живи сѫщества. Значи, има едно вѣрую, което е общо и за хората, и за животните, и за птиците, и за рибите, и за растенията, и за минералите. Но има едно вѣрую, въ което и хората, и животните се различаватъ. Общото вѣрую за всички е, че и хората, и животните, и растенията се хранятъ, пиятъ вода и дишатъ. Чрезъ храната, чрезъ водата и чрезъ въздуха се втича животътъ въ всички сѫщества по лицето на земята. Въ общото вѣрую за всички живи сѫщества влиза топлината и свѣтлината, въ малъкъ или въ голъмъ размѣръ. Сѫщо така всички живи сѫщества усъщватъ болка, страдание и радость. Всички

*) Битие 6 : 6.